Dosar nr. 2-10120/24
(nr. electronic al dosarului: 2-24084055-12-2-30072024-1)

HOTĂRÂRE

În numele Legii

01 decembrie 2025 **mun. Chişinău**

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)

Instanţa compusă din:

președintele ședinței, judecătorul Ceban Alexandru

grefier Griniuc Dorina

examinând în ședință de judecată publică, în sediul instanţei, acțiunea la cererea de chemare în judecată înaintată de reclamantul Timofti Veaceslav, reprezentată de avocat *****, împotriva pârâtului Ministerul Justiției al Republicii Moldova privind constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului moral,

c o n s t a t ă:

1. La 29 iulie 2024, reclamantul Timofti Veaceslav a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, cu participarea executorului judecătoresc *****, privind constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului cauzat. Cererea a fost înregistrată și repartizată judecătorului la 30 iulie 2024, conform fișei de repartizare, și primită spre examinare prin încheierea din 16 august 2024.
2. Reclamantul a solicitat constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii Judecătoriei Ungheni din 6 noiembrie 2019, pronunțată în dosarul nr. 2-2252/18, prin raportare la articolul 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție; încasarea sumei de 60.000 lei drept prejudiciu moral, a sumei de 1.203 lei drept prejudiciu material, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.
3. În susținerea acțiunii a arătat că prin hotărârea menționată s-a dispus încasarea de la Novac (Crivonoc) Alina, în beneficiul său, a sumei de 36.675 lei, achitată băncii în temeiul unui contract de fidejusiune, și a cheltuielilor de judecată de 1.684 lei. Procedura de executare a fost intentată de executorul judecătoresc ***** la 30 decembrie 2019, dar, până la sesizarea instanței cu prezenta acțiune, fusese recuperată numai suma de 2.300 lei din totalul de 38.359 lei.
4. Reclamantul a susținut că durata executării, apreciată de acesta la aproximativ patru ani și opt luni până la depunerea acțiunii, este excesivă pentru recuperarea unei creanțe bănești de la un singur debitor. A invocat că a urmărit constant evoluția procedurii, a solicitat informații și calcularea dobânzii de întârziere și a contestat soluțiile pronunțate în procedurile contravenționale, astfel încât întârzierea nu îi poate fi imputată.
5. Partea reclamantă a recunoscut că verificările efectuate nu au identificat imobile, mijloace de transport sau disponibilități bancare suficiente ale debitoarei, dar a considerat că această împrejurare nu demonstrează epuizarea măsurilor legale. A criticat eficiența activității executorului, neîncheierea unei tranzacții și lipsa unui grafic de rambursare, susținând că simpla întocmire a actelor de executare nu răspunde obligației de a asigura executarea efectivă a hotărârii.

6. În explicațiile și înscrisurile suplimentare, reclamantul a invocat inclusiv necesitatea declarării veniturilor și bunurilor debitoarei, a urmăririi eventualelor drepturi asupra bunurilor comune, a examinării interdicției de a părăsi țara și a răspunderii pentru neexecutare. A semnalat lipsa comunicării încheierii executorului din 21 mai 2024 privind ridicarea unor măsuri de asigurare și a exprimat nemulțumiri privind calculul cheltuielilor de executare și soluționarea cererii de calculare a dobânzii de întârziere.

7. Prejudiciul moral a fost motivat prin frustrarea, neliniștea și neîncrederea generate de imposibilitatea recuperării creanței, în pofida hotărârii favorabile. Suma de 1.203 lei a fost individualizată ca reprezentând 645 lei cheltuieli de executare avansate și 558 lei cheltuieli pentru publicarea anunțurilor, potrivit informației eliberate de executor la 26 aprilie 2024. În pledoarii, reprezentantul reclamantului a menținut solicitările și a precizat că despăgubirea privește perioada de executare din anii 2019–2024.

8. Ministerul Justiției, prin referința depusă la 14 martie 2025 și prin explicațiile reprezentantului său, a solicitat respingerea acțiunii. A invocat caracterul privat al obligației, lipsa patrimoniului urmăribil suficient al debitoarei și măsurile întreprinse de executor: intentarea executării, aplicarea interdicțiilor, verificările patrimoniale, citarea debitoarei, demersurile contravenționale și urmărirea veniturilor salariale identificate ulterior.

9. Pârâtul a susținut că statul trebuie să ofere un mecanism efectiv de executare și să îl utilizeze cu diligență, dar nu poate fi obligat să achite datoria unei persoane private numai pentru că aceasta nu dispune de resurse suficiente. A contestat existența temeiului pentru acordarea prejudiciului moral și material și pentru compensarea cheltuielilor judiciare, prezentând nota informativă a executorului și copii ale actelor de executare.

10. În cursul judecării au fost prezentate informații privind plățile efectuate, extrasul bancar al reclamantului și delegația de plată emisă de executor la *****, anexată în ședința din 29 octombrie 2025. Aceste înscrisuri au fost supuse cercetării și sunt apreciate împreună cu actele privind perioada reclamată.

11. Reclamantul Timofti Veaceslav și reprezentantul său, avocatul *****, au participat la examinarea cauzei, au susținut cererea de chemare în judecată și au solicitat admiterea acesteia. Reprezentantul Ministerului Justiției, ***** a participat la ședința din 1 iulie 2025 și la pledoariile din 18 noiembrie 2025, solicitând respingerea acțiunii.

12. Pentru ședința din 29 octombrie 2025, Ministerul Justiției a solicitat expres examinarea cauzei în lipsa reprezentantului, menținând referința. Executorul judecătoresc ***** nu s-a prezentat la ședințele de examinare în fond. La 1 iulie 2025, participanții prezenți au considerat posibilă continuarea examinării în lipsa acestuia. Instanța a examinat cauza în condițiile articolului 206 alineatele (1) și (5) din Codul de procedură civilă, ținând seama de cererea de examinare în lipsă și de regula potrivit căreia neprezentarea altui participant la proces nu împiedică examinarea cauzei.

13. Înscrisurile au fost cercetate, părțile au avut posibilitatea de a prezenta explicații și pledoarii, iar examinarea fondului a fost finalizată la 29 octombrie 2025. Pledoariile au fost susținute la 18 noiembrie 2025, după care pronunțarea soluției a fost stabilită pentru 1 decembrie 2025.

Aprecierea instanței

14. Examinând cererea de chemare în judecată, explicațiile participanților și înscrisurile administrate, în raport cu normele aplicabile și standardele Convenției, instanța constată că acțiunea este neîntemeiată, pentru considerentele ce urmează.

15. Obiectul prezentei cauze îl constituie respectarea obligațiilor statului în cadrul executării hotărârii Judecătoriei Ungheni din 6 noiembrie 2019. Instanța nu reexaminează existența și

întinderea datoriei stabilite prin această hotărâre și nici raporturile dintre debitoare, reclamant și celelalte persoane implicate în contractul de credit. Obligația de plată stabilită în beneficiul reclamantului rămâne obligatorie în limitele titlului executoriu.

16. Perioada dedusă judecății începe la 30 decembrie 2019, când a fost intentată procedura de executare, și privește, potrivit cererii și pledoariilor reclamantului, intervalul până la sesizarea instanței în iulie 2024. Înscrisurile din 2024–2025 sunt relevante pentru verificarea continuității executării și a situației patrimoniale. Plățile ulterioare sunt apreciate ca elemente ale evoluției procedurii, fără a le atribui efectul de a înlătura o eventuală încălcare consumată anterior.

17. Articolul 3 alineatul (3) din Legea nr. 87/2011 permite depunerea cererii în cursul executării actului judecătoresc irevocabil. Reclamantul nu este obligat să aștepte finalizarea executării și nici să obțină în prealabil anularea unui act al executorului sau constatarea unei abateri disciplinare pentru a solicita examinarea respectării termenului rezonabil. Prin urmare, continuarea procedurii și menținerea formală a actelor de executare nu constituie, prin ele însele, motive pentru respingerea acțiunii; este necesară verificarea pe fond a eficienței măsurilor întreprinse.

18. În conformitate cu articolul 1 alineatul (2) din Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011, *„Aplicarea şi interpretarea termenilor din prezenta lege se fac prin prisma legislaţiei naţionale, a prevederilor Convenţiei europene pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale şi a jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului.”* Prin urmare, aplicarea remediului presupune aprecierea efectivă a conduitei autorităților și a împrejurărilor executării, în lumina criteriilor dezvoltate de Curtea Europeană.

19. Articolul 2 alineatul (3) din aceeași lege prevede: *„Prejudiciul cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătoreşti se repară indiferent de vinovăţia instanţei de judecată, a organului de urmărire penală, a organului responsabil de executarea hotărîrilor judecătoreşti sau a instituţiei de stat debitoare.”* Potrivit alineatului (4), răspunderea statului privește inclusiv activitatea autorității căreia i-au fost delegate atribuții de autoritate publică. În consecință, caracterul independent al profesiei executorului nu exclude răspunderea statului, iar constatarea încălcării nu este condiționată de dovedirea vinovăției personale ori exclusive a executorului. Lipsa cerinței vinovăției nu înlătură însă necesitatea constatării unei încălcări a obligațiilor statului în cadrul executării.

20. Articolul 4 alineatul (1) din Legea nr. 87/2011 stabilește: *„Sarcina probaţiunii lipsei de încălcare a dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătoreşti şi a lipsei suportării unui prejudiciu moral îi revine Ministerului Justiţiei, iar sarcina de a dovedi suportarea prejudiciului material cauzat prin această încălcare şi suportarea costurilor şi cheltuielilor de judecată îi revine reclamantului.”* Instanța aplică această regulă specială și verifică dacă documentele prezentate de pârât justifică durata executării. Simpla negare a încălcării, precum și solicitarea adresată reclamantului de a proba culpa executorului nu ar fi suficiente.

21. Potrivit articolului 130 alineatele (1)–(4) din Codul de procedură civilă, probele sunt apreciate în ansamblul și interconexiunea lor, fără o forță probantă prestabilită. Raportul executorului, prevăzut de articolul 4 alineatele (2) și (3) din Legea nr. 87/2011, este astfel apreciat împreună cu actele primare care îl susțin. Concluziile generale ale acestuia privind respectarea tuturor obligațiilor nu sunt preluate ca atare. Sunt relevante măsurile

identificabile, momentul realizării lor, rezultatele verificărilor și posibilitățile concrete de urmărire a patrimoniului debitoarei.

22. Articolul 70 alineatul (1) din Codul de executare prevede: *„Documentul executoriu va fi executat în termenul indicat în el sau, în cazul în care nu este indicat, într-un termen rezonabil. Criteriile de determinare a termenului rezonabil sînt: complexitatea procedurii de executare, comportamentul participanţilor la procedura de executare, interesul creditorului şi conduita executorului judecătoresc."* Alineatul (2) impune întreprinderea imediată a acțiunilor necesare, stabilește regula intervalului de cel mult 15 zile între acțiunile complexe și prevede situațiile de suspendare a curgerii acestuia. Aceste obligații cer o activitate reală și continuată, apreciată în raport cu actele necesare și posibilitățile concrete de executare.

23. Executarea unei hotărâri judecătorești face parte din garanțiile unui proces echitabil. În cauzele privind un debitor privat, statul este obligat să pună la dispoziție și să utilizeze un mecanism adecvat și efectiv de executare, cu diligența cerută de circumstanțe. Totuși, Convenția nu garantează recuperarea integrală a oricărei creanțe private, indiferent de resursele reale ale debitorului.

24. În cauza Fuklev împotriva Ucrainei, nr. 71186/01, hotărârea din 7 iunie 2005, paragraful 67 și paragrafele 83–86, Curtea Europeană a reținut răspunderea statului pentru inacțiunea organelor de executare și lipsa controlului efectiv asupra procedurii, într-un interval de peste patru ani. Printre deficiențele decisive s-a aflat netransmiterea titlurilor către comisia de lichidare timp de peste trei ani. Așadar, caracterul privat al debitorului nu este suficient pentru a exclude o încălcare. Elementul determinant îl constituie modul în care autoritățile și-au îndeplinit obligațiile concrete de executare, în raport cu obstacolele întâlnite.

25. În cauza Fociac împotriva României, nr. 2577/02, hotărârea din 3 februarie 2005, paragrafele 69–74 și 78, Curtea a examinat caracterul adecvat și suficient al măsurilor de sprijin acordate creditorului și a reținut că neexecutarea de către debitor nu angajează răspunderea statului atunci când autoritățile au depus eforturile necesare în împrejurările cauzei. Aprecierea rămâne una concretă, raportată la posibilitățile legale și materiale de executare.

26. De asemenea, în cauza Bejenar împotriva Republicii Moldova, nr. 45460/13, decizia adoptată la 23 noiembrie 2021 și comunicată la 16 decembrie 2021, paragrafele 6–9, Curtea a apreciat caracterul adecvat și suficient al măsurilor luate în contextul lipsei activelor din care putea fi satisfăcută creanța. Acea cauză privea lipsa unei mase succesorale valorificabile, situație factuală distinctă de cea examinată în prezent. Principiul relevant este că răspunderea statului se apreciază în raport cu măsurile adecvate și suficiente posibil de întreprins, iar incapacitatea patrimonială a debitorului privat nu transferă automat obligația sa de plată asupra statului.

27. Aplicând aceste repere, instanța ia în considerare durata globală, simplitatea obiectului obligației, interesul patrimonial al reclamantului, conduita acestuia și, în special, măsurile executorului și dificultățile efective de recuperare. Durata de peste patru ani și jumătate până la sesizarea instanței este semnificativă și necesită o justificare concretă. Ea nu este apreciată ca rezonabilă numai prin raportare la existența formală a unei proceduri de executare deschise.

28. Din hotărârea Judecătoriei Ungheni din 6 noiembrie 2019 și din încheierile executorului din 30 decembrie 2019 rezultă că a fost primită spre executare creanța totală de 38.359 lei și au fost aplicate măsuri de asigurare. Au fost solicitate informații și instituite restricții în relația cu instituțiile financiare și registrele publice referitoare la imobile, mijloace de transport și participarea la societăți comerciale.

29. Răspunsurile instituțiilor și actele de executare indică lipsa imobilelor și mijloacelor de transport înregistrate pe numele debitoarei, lipsa calității de întreprinzător individual ori asociat în societățile indicate de răspunsul Agenției Servicii Publice și lipsa disponibilităților suficiente în conturile verificate. Aceste constatări nu se întemeiază exclusiv pe declarația debitoarei, ci pe informațiile obținute din registre și de la instituțiile financiare, coroborate cu nota informativă din 10 mai 2022 și informarea din 26 aprilie 2024.

30. Actele bancare relevă și existența unui cont la Victoriabank alimentat cu indemnizații pentru copii, natura acestuia fiind confirmată prin certificatul băncii. Ridicarea măsurilor de asigurare în privința acestui cont, prin încheierea din 17 aprilie 2020, trebuie apreciată în raport cu articolul 110 din Codul de executare, în redacția aplicabilă măsurii, care excepta de la urmărire indemnizațiile și alocațiile sociale prevăzute de normă. Existența unui asemenea cont nu demonstrează, prin ea însăși, existența unor disponibilități care puteau fi preluate integral pentru stingerea creanței.

31. La 18 februarie 2020, debitoarea s-a prezentat la biroul executorului și a primit actele privind intentarea executării și plata datoriei. Au urmat citații și demersuri în vederea examinării răspunderii contravenționale, inclusiv procesele-verbale din 30 iunie 2020 și 18 octombrie 2022. Nota informativă din 10 mai 2022 și informarea din 26 aprilie 2024 descriu rezultatele executării și lipsa bunurilor identificabile suficiente. Aceste acte sunt apreciate împreună cu răspunsurile instituțiilor și cu verificarea istorică a veniturilor din 29 aprilie 2024; simpla existență a demersurilor contravenționale nu ține locul verificării patrimoniului.

32. Instanța acordă însă acestor demersuri numai valoarea probatorie pe care o pot avea. Întocmirea unor procese-verbale contravenționale nu dovedește, de sine stătător, diligența suficientă în executare. Hotărârile de încetare a proceselor contravenționale, inclusiv cele examinate de Curtea de Apel Chișinău la 25 mai 2022 și 1 aprilie 2024, au privit lipsa probării elementelor faptelor imputate debitoarei, inclusiv a intenției de neexecutare în condițiile unor posibilități reale de plată.

33. Aceste soluții nu echivalează cu o constatare a inexistenței oricărei deficiențe în activitatea executorului și nu soluționează prezenta cerere întemeiată pe Legea nr. 87/2011. Prin decizia din 25 martie 2021 a fost casată prima soluție contravențională, pentru examinarea insuficient motivată și neasigurarea citării victimei, fiind dispusă rejudecarea. Aceste deficiențe sunt relevante pentru aprecierea întregului parcurs și nu sunt considerate justificări ale duratei. Totuși, rejudecarea nu suspenda, prin ea însăși, urmărirea patrimoniului. Măsurile patrimoniale sunt examinate distinct, pe baza informațiilor bancare, a registrelor și a actelor de urmărire, fără a deduce eficiența lor din rezultatul proceselor contravenționale.

34. Un element determinant îl constituie informația privind veniturile și proprietățile debitoarei, obținută din registrele de stat la 29 aprilie 2024. Interogarea privește perioada ianuarie 2019–aprilie 2024, iar tabelul veniturilor salariale indică angajatorul „Foodchem” S.R.L. și venituri de câte 6.000 lei pentru lunile ianuarie, februarie și martie 2024. Datele CNAS individualizează prima perioadă de venit asigurat între 2 și 31 ianuarie 2024. În acest raport nu sunt indicate venituri salariale declarate pentru anii 2019–2023.

35. Această informație nu dovedește inexistența oricărui venit posibil al debitoarei, dar identifică momentul de la care înscrisurile atestă o sursă salarială urmăribilă. La 23 mai 2024, executorul a transmis angajatorului documentul executoriu și a dispus reținerea lunară a 20% din veniturile debitoarei, după scăderea impozitelor, în vederea recuperării soldului de 36.059 lei. Proporția corespunde limitei prevăzute de articolul 106 alineatul (2) din Codul de executare pentru urmărirea în baza unui document executoriu. Așadar, informația

patrimonială actualizată a fost urmată de o măsură concretă de urmărire a venitului identificat, anterior depunerii prezentei acțiuni.

36. Instanța observă că salariul este evidențiat pentru primul trimestru al anului 2024, verificarea a fost efectuată la 29 aprilie 2024, iar între aceasta și actul din 23 mai 2024 sunt 24 de zile. În consecință, nu poate fi preluată afirmația pârâtului că toate reacțiile executorului au fost imediate. Exigențele articolului 70 alineatul (2) rămân aplicabile, dar aprecierea încălcării termenului rezonabil presupune examinarea duratei și efectelor întârzierii în contextul întregii proceduri. Datele salariale privesc primul trimestru din 2024, iar urmărirea a fost dispusă în primăvara aceluiași an. Acest interval este limitat în raport cu perioada reclamată și nu explică nerecuperarea creanței în anii anteriori, pentru care interogarea istorică nu indică venituri salariale declarate. În plus, venitul nou identificat putea fi urmărit numai în limitele reținerilor legale, astfel încât măsura nu permitea stingerea imediată a soldului de 36.059 lei. Instanța apreciază că aceste împrejurări, examinate cumulativ, nu relevă o întârziere care să fi lipsit procedura de eficiență ori să fi afectat substanța dreptului reclamantului. Nu sunt presupuse motive administrative sau date de raportare fiscală pentru a justifica intervalul dintre cele două acte.

37. Încheierea din 21 mai 2024 privind ridicarea măsurii aplicate contului MAIB trebuie citită împreună cu actul din 23 mai 2024 adresat angajatorului. Mențiunea referitoare la natura salarială a contului și instituirea reținerilor directe nu susțin concluzia unei renunțări la executare. Formula cuprinsă în încheiere privind stingerea obligației nu poate fi tratată drept dovadă a achitării integrale, fiind contrazisă de soldul indicat în actul de urmărire a salariului și de continuarea procedurii.

38. Reclamantul contestă și lipsa comunicării acelei încheieri. Comunicarea actelor este o garanție a participării creditorului la executare, iar îndeplinirea acestei obligații nu poate fi prezumată. Pentru aprecierea duratei este însă relevant și faptul că, la două zile după ridicarea măsurii asupra contului salarial, executorul a dispus rețineri directe la angajator. Privite împreună, cele două acte arată schimbarea modalității de urmărire a salariului, fără întreruperea juridică a executării creanței. Critica privind comunicarea nu demonstrează, în acest context, că urmărirea acelei surse a fost abandonată sau că măsura bănească dispusă a rămas fără efect juridic.

39. Ordinele de plată confirmă transferarea către reclamant a 3.000 lei la 20 august 2024 și a 3.500 lei la 13 februarie 2025. Împreună cu cei 2.300 lei indicați în informarea din 26 aprilie 2024, aceste plăți explică soldul de 29.559 lei menționat de executor în nota informativă din februarie 2025. Sunt astfel confirmate executarea parțială și continuarea încasărilor după dispunerea urmăririi salariului, fără ca înscrisurile de transfer să permită atribuirea fiecărei sume unei anumite surse de plată.

40. Extrasul EuroCreditBank prezentat de reclamant confirmă plata de 3.500 lei din 13 februarie 2025 și plata de 3.000 lei din 28 martie 2025. Mențiunea de 500 lei pentru prima dintre aceste date, cuprinsă în explicația reclamantului, nu corespunde înscrisului bancar. Pentru stabilirea operațiunilor respective sunt reținute datele documentului bancar. Neconcordanța privește cuantumul unei plăți și nu afectează dreptul reclamantului de a contesta durata executării.

41. Delegația de plată a executorului nr. ***** din *****, anexată la 29 octombrie 2025, indică un sold al datoriei de 20.259 lei, distinct de cheltuielile de executare de 5.965,90 lei. Acest document confirmă continuarea recuperării și actualizarea soldului față de situația din februarie 2025. Stabilirea definitivă a tuturor calculelor din procedura de executare nu

constituie obiectul acestei cauze. Reducerea soldului este valorificată numai în aceste limite, fără a-i atribui efect asupra calificării unei eventuale întârzieri anterioare.

42. Pentru perioada 2019–2023, impedimentul patrimonial este susținut de răspunsurile bancare și ale registrelor, de informațiile comunicate în cursul executării și, retrospectiv, de interogarea veniturilor din 29 aprilie 2024, în care nu sunt indicate salarii declarate pentru acei ani. Interogarea retrospectivă nu înlocuiește obligația verificărilor în cursul executării, dar coroborează rezultatele documentate ale acestora. Pentru anul 2024, apariția salariului a fost urmată de dispunerea reținerilor. Această succesiune permite delimitarea dificultății patrimoniale anterioare de urmărirea noii surse de venit, fără a prezuma că orice interval dintre acte ar fi fost justificat numai prin lipsa bunurilor.

43. Sarcina prevăzută de articolul 4 alineatul (1) din Legea nr. 87/2011 este apreciată ca îndeplinită prin acest ansamblu de dovezi prezentate de pârât, nu prin absența unor investigații proprii ale creditorului. Nu se cere reclamantului să demonstreze că, printr-o anumită măsură, creanța ar fi fost cu certitudine recuperată. În același timp, verificarea eficienței presupune raportarea criticilor la situația patrimonială documentată și la demersurile efectiv posibile. În cauză, documentele instituțiilor și actul de urmărire a salariului oferă suport concret concluziei privind dificultatea recuperării; simpla eventualitate a altor resurse, fără indicii rezultate din materialele examinate, nu infirmă aceste date.

44. Este întemeiată observația reclamantului că titlul, prin obiectul său, nu prezintă o complexitate juridică deosebită. Totuși, simplitatea obligației bănești nu implică existența imediată a unui patrimoniu suficient pentru executare. Dificultatea concretă a constat în lipsa bunurilor și resurselor identificabile suficiente și în posibilitatea recuperării numai pe măsura apariției unor venituri, împrejurare care explică de ce actele întreprinse nu au produs de la început stingerea integrală a datoriei.

45. Instanța nu reține că reclamantul ar fi obstrucționat executarea. Cererile de informare, solicitările de efectuare a actelor și exercitarea căilor de atac exprimă interesul său pentru realizarea creanței. Nici existența altor litigii, invocată de pârât, nu dovedește folosirea abuzivă a drepturilor procesuale și nu reprezintă un motiv de respingere a prezentei acțiuni.

46. Miza patrimonială a procedurii pentru reclamant este reală. Suma stabilită prin hotărâre, durata recuperării și demersurile sale impun o examinare atentă, fără minimalizarea neliniștii provocate de neachitare. Totuși, importanța creanței pentru creditor nu înlătură limitele urmăririi patrimoniului unui debitor privat și nu transformă imposibilitatea materială de recuperare într-o obligație a statului de a asigura, în orice condiții, plata integrală.

47. Argumentul referitor la lipsa unui grafic de rambursare sau a unei tranzacții se apreciază prin prisma articolului 62 din Codul de executare. Alineatele (2) și (3) reglementează consemnarea condițiilor asupra cărora părțile convin, iar alineatul (4) prevede continuarea urmăririi patrimoniului când concilierea nu finalizează prin tranzacție. Aceste dispoziții nu instituie obligația impunerii unilaterale a unui grafic de cel mult cinci ani după expirarea a 30 de zile, în sensul susținut de reclamant. Fără a deduce respectarea tuturor formalităților concilierii din simpla lipsă a unui acord, instanța reține că neîncheierea tranzacției nu făcea imposibilă executarea silită. După identificarea salariului a fost dispus un mecanism de reținere periodică, iar inexistența unei tranzacții nu este suficientă pentru a atribui statului durata necesară recuperării din venituri limitate.

48. Potrivit articolului 44 alineatul (3) din Codul de executare, debitorul este obligat, la solicitarea executorului, să declare în scris veniturile, drepturile de creanță și bunurile, inclusiv cele comune. Verificările registrelor nu înlocuiesc această obligație și nici nu

dovedesc exhaustiv inexistența oricărui bun comun. Declarația nu este reținută printre măsurile dovedite, întrucât nu a fost prezentată. Aprecierea diligenței se întemeiază pe verificările obiective efectuate și pe urmărirea venitului identificat, cu luarea în considerare a acestei limite a probatoriului. Lipsa declarației nu infirmă răspunsurile instituțiilor și nu este însoțită de alte date ale dosarului care să releve nevalorificarea unei posibilități concrete de urmărire a patrimoniului comun.

49. Interdicția de părăsire a țării este supusă condițiilor articolului 64 alineatul (1) din Codul de executare, inclusiv necesității prezenței debitoarei pentru executarea eficientă, și nu se aplică automat pentru orice sold neachitat. Materialele nu relevă date care să justifice o asemenea necesitate în raport cu executarea bănească din speță. De asemenea, răspunderea prevăzută de articolul 320 alineatul (1) din Codul penal presupune condiții distincte, inclusiv neexecutarea intenționată sau eschivarea după aplicarea sancțiunii contravenționale. Procesele contravenționale examinate s-au finalizat prin încetare. Instanța nu substituie autoritatea penală competentă, dar nu poate reține că neformularea unei sesizări penale, în aceste condiții, demonstrează prin ea însăși insuficiența mecanismului de executare.

50. În această ordine de idei, criticile formulate în procedurile contravenționale cu privire la insuficiența probării intenției debitoarei sunt luate în considerare, dar nu sunt asimilate unei constatări că patrimoniul urmăribil exista și nu a fost valorificat. Prezenta apreciere se bazează pe coroborarea răspunsurilor patrimoniale, a datelor privind veniturile și a actelor de urmărire, nu pe prezumția că orice proces-verbal întocmit ar fi fost suficient pentru respectarea termenului rezonabil.

51. Nemulțumirile referitoare la calculul dobânzii de întârziere, la poziții din borderoul cheltuielilor de executare și la activitatea disciplinară a executorului nu sunt ignorate, dar au un obiect distinct de constatarea încălcării solicitate. În limitele prezentei cauze, materialele nu stabilesc că o diferență de calcul sau emiterea unui act suplimentar ar fi permis recuperarea mai devreme a unor resurse efectiv disponibile. Instanța nu soluționează pe această cale cuantumul accesoriilor ori legalitatea fiecărei cheltuieli din procedura de executare.

52. Cu titlu de consecință, Ministerul Justiției a justificat prin actele primare, apreciate în ansamblu, dificultatea obiectivă a recuperării în perioada reclamată. Concluzia privește verificările patrimoniului, resursele limitate identificate și măsura de urmărire a salariului, cu limitele probatorii expuse. Spre deosebire de netransmiterea titlurilor constatată în cauza Fuklev, în speță executarea a fost pornită la 30 decembrie 2019, răspunsurile bancare și ale registrelor au urmat la începutul anului 2020, iar verificarea din 2024 a condus la dispunerea urmăririi salariului identificat. Aceste acte, coroborate cu informațiile comunicate în cursul executării, susțin concluzia existenței unui mecanism efectiv utilizat, deși cu rezultate limitate de situația patrimonială. Deficiențele examinate nu determină, în circumstanțele concrete și în aprecierea globală a procedurii, constatarea încălcării obligației de diligență în sensul articolului 6 din Convenție și al Legii nr. 87/2011.

53. Pentru aceleași considerente, creanța recunoscută reclamantului și protejată de articolul 1 din Protocolul nr. 1 nu a fost lipsită de un mecanism efectiv de valorificare. Răspunderea statului nu decurge din simplul fapt că bunul patrimonial al creditorului nu a fost încă recuperat integral de la persoana privată obligată la plată. Ansamblul măsurilor și rezultatele lor, raportate la situația patrimonială documentată, nu justifică constatarea încălcării obligațiilor pozitive ale statului.

54. În privința prejudiciului moral, instanța aplică regula specială a sarcinii probațiunii și ia în considerare frustrarea explicată de reclamant. Acordarea compensației prevăzute de articolul 5 alineatul (1) din Legea nr. 87/2011 presupune însă constatarea încălcării dreptului protejat. În lipsa acestei premise, solicitarea de încasare a celor 60.000 lei de la bugetul de stat este neîntemeiată. Respingerea nu se bazează pe lipsa unor documente medicale, pe negarea trăirilor reclamantului sau pe caracterul pretins exagerat al cuantumului, ci pe absența încălcării care ar angaja răspunderea statului în prezenta cauză.

55. Referitor la prejudiciul material de 1.203 lei, instanța distinge cheltuielile de executare de suma creanței recunoscute prin hotărârea din 2019. Aceste cheltuieli sunt individualizate prin informarea din 26 aprilie 2024: 645 lei avansați în procedura de executare și 558 lei pentru publicarea anunțurilor. Prin urmare, pretenția nu poate fi respinsă numai prin aplicarea interdicției din articolul 5 alineatul (3) al Legii nr. 87/2011 privind încasarea sumei creanței.

56. Totuși, potrivit articolului 4 alineatul (1) și articolului 5 alineatul (1) din lege, pentru repararea prejudiciului material trebuie stabilită legătura dintre cheltuiala suportată și încălcarea dreptului la executare în termen rezonabil. Documentele confirmă cheltuieli efectuate pentru desfășurarea executării, dar nu demonstrează că ele au fost generate suplimentar de o întârziere contrară Convenției. Avansarea sumelor necesare executării și nerecuperarea lor imediată de la debitoare nu constituie, prin ele însele, un prejudiciu imputabil statului. În lipsa încălcării constatate și a unei legături cauzale distincte, și această solicitare este neîntemeiată.

57. Cererea de compensare a cheltuielilor de judecată se apreciază și în raport cu articolul 94 alineatul (1) din Codul de procedură civilă, care leagă compensarea de câștigarea procesului. Întrucât acțiunea este respinsă integral și nu este constatată încălcarea care ar fundamenta acordarea unei satisfacții potrivit articolului 5 alineatul (1) din Legea nr. 87/2011, nu există temei pentru obligarea pârâtului la compensarea cheltuielilor solicitate de reclamant.

58. Concluzionând, durata executării și caracterul incomplet al recuperării au fost examinate în raport cu situația patrimonială documentată, conduita participanților și măsurile efective întreprinse. Aceste împrejurări nu fundamentează constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil și repararea prejudiciului de către stat. Acțiunea urmează a fi respinsă integral, fără ca această soluție să stingă datoria stabilită prin hotărârea Judecătoriei Ungheni ori să înlăture obligația continuării executării în condițiile legii.

59. Conducându-se de prevederile art. 238-241 Cod de Procedură Civilă al Republicii Moldova, instanţa de judecată,-

hotărăște:

Se respinge ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de reclamantul Timofti Veaceslav, reprezentată de avocat *****, împotriva pârâtului Ministerul Justiției al Republicii Moldova privind constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului moral.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Judecător **/semnătură/** **Ceban Alexandru**